

[Forsvarsministeren.]

grundlag, hvorpå jeg stadig væk har at handle.

Ebba Strange (SF):

Det er ikke fordi jeg forventer, at det er muligt her i denne sal at komme igennem og få orientering om detaljer i de aftaler, der måtte ligge mellem forsvarsministeriet og Københavns kommune. Men vi fik i går nogle informationer fra christianitterne, der gik ud på, at adskillige af de enlige mødre, der bor i Christiania — op mod 30 af dem — havde været hos Københavns kommunes boliganvisning i Stormgade og bedt om at få anvist en lejlighed til sig selv og deres børn, og de var blevet afvist i Københavns kommune. Samtidig redegjorde disse christianitter for, at de i forsvarsministeriet havde fået den besked, at kun hvis et flertal af christianitterne stod bag en henvendelse om, at nu ville de gerne have anden bolig, ville Københavns kommune gå i gang med at skaffe bolig til disse mennesker.

Dette skal sammenholdes med, at vi fra Københavns kommunes 3. magistratsafdeling har fået en meget omfattende redegørelse for, hvor vanskeligt det vil være for Københavns kommunes sociale forvaltning at tilbyde borgerne i Christiania de samme sociale goder, som de kan få i øjeblikket i Christiania.

Det, jeg gerne vil spørge forsvarsministeren om, er, hvor meget han her er i stand til at bekræfte de oplysninger, som jeg har fremlagt, altså oplysningerne om, at man i forsvarsministeriet siger, der skal et flertal til, før Københavns kommune kan skaffe boliger, og oplysningerne om, at Københavns kommunes boligudvalg afviser, at der skulle kunne skaffes disse enlige mødre bolig.

Forsvarsministeren (Orla Møller):

Der har været ført mange forhandlinger med Københavns kommune, bl. a. også for at sikre sig, at de sociale problemer i forbindelse med en rømning af Christiania kan løses, og det er mig simpelt hen ikke gørligt inden for den tid, der er mig beskåret her, bare at antyde nogle af hovedlinjerne.

Jeg kan i hvert fald sige, at der ikke er udtrykt noget som helst om, at der skal et flertal til; det er en misforståelse af noget

andet. Men det siger sig selv, at vi ikke kan begynde at realisere de tilbud, der er tale om fra Københavns kommune, før vi er i stand til at foretage en egentlig rømning af Christiania. Vi kan ikke bringe os i den situation, at vi faktisk ville bruge Christianiasituationen i løbet af de næste 2 måneder til en indslusning af en lang række andre mennesker. Derfor er det nødvendigt, at de sociale tilbud, som vi er i stand til at give, bliver realiseret sammen med den situation, der opstår, når arealet skal rømmes. Det finder jeg er rigtigt, og jeg finder det også menneskeligt forsvarligt. Tilbuddene skal nok være der.

I øvrigt kan jeg føje til, at der i hvert fald er gjort en undtagelse med én af de personer, som har været omtalt i aviserne, idet der er stillet en lejlighed til rådighed.

Voigt (FP):

I sit svar til mig før sagde forsvarsministeren, at han håbede på, at denne afvikling vil ske i al fordragelighed, og det håber vi da alle sammen på. Men så sagde ministeren, at han ikke fandt, denne udsættelse af licitationen derude var i strid med den folketingsbeslutning, der lå her i folketinget. Nu er det selvfølgelig ikke en folketingsbeslutning, det er et dagsordensforslag, men det er lige meget.

Denne opfattelse deler jeg ikke, for folketinget har vedtaget, at rømningen af Christiania skal begynde den 1. april. Det er da muligt, at man ikke på denne dag skal begynde at nedrive bygningerne, men vil ministeren ikke give mig ret i, at når man udsætter licitationen, så udsætter man også selve den procedure, der hedder rømningen derude? De vil med god ret kunne komme og sige: når arbejdet ikke er udbudt i licitation derude, så kan der heller ikke være noget grundlag for, at vi skal flytte os så hurtigt, som det nu er vedtaget af folketinget.

Derfor hænger de to ting da helt nøje sammen, og det forekommer os besynderligt, at det er embedsmændene derovre, der faktisk kan være med til at tilsidesætte en beslutning, der er vedtaget her i folketinget, og det ikke er forsvarsministeren, der gør det. Vi skal jo passe på, at vi ikke giver disse embedsmænd alt for megen magt.